

ת"פ 519/01 - מדינת ישראל נגד קיריל בוצ'קריוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 519-01-15 מדינת ישראל נ' בוצ'קריוב
לפני כבוד השופט נעה תבור
המואשימה:
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד איציק אמר
נ' בוצ'קריוב ע"י ב"כ עו"ד בני נוימן
הנאשמים:

החלטה

1. לנאשם מיהוסות עבירות התפרצויות לבניין, תקיפה והחזקת נכס חשוד כגנוב.
2. במסגרת החקירה נחקר חשוד ביום האירוע בתאריך 17.1.14 על ידי החוקר אורון קרייפס (שלוש חקירות **ת/16-ת/18**), לאחר מכן מן בתאריך 19.1.14 נחקר שוב על ידי החוקר אלון קופרמן (**ת/1**), ושוב בתאריך 14 (ת/2) ולסיום פעמיים נוספות בתאריך 21.1.14 על ידי החוקר שלמה בהט (**ת/19-ת/20**).
3. ביולי 2017 כפר הנאשם בעבודות כתב האישום, לדבריו לא התפרץ, לא נמלט מהמקום והחיפש במסגרתו נתפס רכוש, נעשה שלא כדין. ערבי שמיית הראיות בתאריך 20.12.17 העלה הסגנור טענת זוטא לעין הודעות הנאשם. בהתאם להחלטת בית המשפט בה הتابקש לפרט טיבת של טענת הזוטא, ניאות הסגנור למסור כי ביום הראשון בו נגבו מן הנאשם שלוש הודעות, נפגעה זכותו להתייעץ עם עו"ד וכי בחקירות שנערכו עם החוקר קופרמן במועד השני, אופן התנהגו של החוקר מנע מימוש של זכות ההיוועצות. לגבי ההודעות האחרונות לא העולתה כל טענה ספציפית אך לדברי הסגנור הדברים שמסר הנאשם בשני המועדים הראשונים השפיעו על הדברים שמסר במועד השלישי.
4. שלילת זכות ההיוועצות עשויה לשמש קרקע לטענת זוטא אם יוכח כי שלילת הזכות השפיעה על רצונו של הנאשם למסור דברים באופן חופשי ומרצונו או מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיכית שנקבעה בהלכת **יששכרוב** (ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התבע הצבאי הראשי** (4.5.06)).
5. במקרה שלפני לא עלה בידי ההגנה להוכיח פגם כאמור ולא שוכנעתי כי האמור בהודעות נמסר מלחמת פגעה ברצונו הטוב והחופשי של הנאשם.
6. ראשית אזכיר כי העלאת הטענה בשינוי ניכר משליכה על מהימנותה שכן לא ניתן לשינוי טעם סביר כלשהו. לא ברור מדוע לא העלה הנאשם טענת פגם כה משמעותית בעת ההקראה או בחודשים שלאחר מכן. חילופי הסגנורים אינם יכולים להוות טעם ענייני.

זאת ועוד, השינוי ניכר כבר בעת החקירה במשפטה. אין חולק כי הנאשם היה מיוצג על ידי סגנור מטעם הסגנוריה הציבורית ופגש בסגנור בתאריך 14.1.14 ככלומר למחרת מעצרו. לא ברור מדוע לא הועלו הטענות לפגמים מיד

בחקירות המאוחרות שנערכו לנאים. לא רק שלא נטען דבר לעניין פגעה באוטונומיה של הנאשם, אלא שהנאשם עצמו התייחס לחקירתו הראשונה והסביר שיש לו גרסה והוא החליט "ללאת" עליה למורת שהוא יודע שלא מדובר בגרסה הגיונית במיוחד (דיסק 1 מחרק **ת/9** במונה 45:10). ניתנה איפוא לנאים הזדמנות להתייחס לאמור בחקירה הראשונה ובחירה הגרסה לא יוכשה על ידו לביעית "צוג אלא לבחירה מודעת". צוין כי גם בהמשך החקירה ובימים בהם עדין היה עוזר, לא העלה הנאשם כל טענה לעניין מניעת זכות הייצוג וההיוועצת. השינוי מחייב מעוצמת הטענה.

7. לגופו של עניין, חקירתו הראשונה של הנאשם **ת/16** נפתחת באזהרה הכללת הودעה על זכותו של הנאשם להיוועץ בעו"ד. הנאשם קרא את האזהרה וחתם עליה ואני מכחיש כי הדברים נאמרו לו וכי חתם על כך. צוין כי במהלך הסיכומים העלה הסנגור לראשונה טענה כי לא הובירה לו הזכות לגבי סנגורייה ציבורית להבדיל מעו"ד פרטי. טענה זו נותרה מחותרת בסיס ראייתי שכן הנאשם עצמו לא העיד על כך דבר וחצי דבר. הנאשם בעודתו לא טען שהבין כי הוא זכאי לעו"ד אך לא יכול היה למשש את הזכות בהיעדר מימון והזכות נשלה ממנו משום שלא הכיר את הסנגורייה הציבורית. התרשמתי שהטענה הופיעה בסיכומי הسانגור אך ורק מושם שהחוקר עצמו העיד על הדברים.

אין מחלוקת אם כן כי הזכות להתייעץ עם עו"ד נמסרה לנאים בפתח חקירתו הראשונה. הנאשם טען שביקש למשש את הזכות אך גובה ההודעה החוקר קרייפס, דחה אותו התעלם מן הבקשה והמשיך בחקירה. איןני מותנטן אמון בטענה זו. הנאשם עצמו לא יכול היה להציג על השלב בו ביקש להתייעץ ומבקש לא ניתן לו ולא מעוד. הנאשם לא ידע האם מדובר בחקירה הראשונה, האם בהפסקה בין הראשונה לשניה או במועד אחר. הנאשם לא יכול היה להסביר מדוע חתום על ההודעות מבלי לציין שביקש עו"ד אך מבקש לא ניתן לו זאת אף שבסיום כל חקירה נשאל אם ברצונו להוסיף דבר מה והשיב בשלילה. בגין לחוסר הזכרון של הנאשם, ולשוניים בגרסתו לעניין אופן הצגת הבקשה והשלב, הייתה עדות החוקר קרייפס עקבית לעניין שיטת העבודה ומצאה ביטוי ותיעוד בכתובים. החוקר לא נשאל בחקירתו הנגדית דבר לגבי אפשרות שהנאשם לא הבין את הזכות וחתום מבלי דעת. החוקר העיד על כך שהוא מחויב לזכויות החשוד ושמר עליו והעבודה שטענות לעניין החקירה לא הועלו על ידי הנאשם גם ביום שלאחר מכן ובאזור חקרים נוספים, מתישבת עם אפשרות שלא נפל פגם ועל כן לא הועלו תלונות.

8. אני ערה לכך שבשתי ההודעות המאוחרות יותר מן היום הראשון (**ת/17-ת/18**) לא מופיע זכות ההיוועצות בנוסח הכתוב של האזהרה, אולם מאחר ומדובר בחקירות מאוחרות, לאחר שהזכות כבר נמסרה לנאים סמוך לפני כן באותו יום וזאת גם על פי גרסת הנאשם, הרי שלא מדובר בפגם המשפיע על רצונו הטוב והחופש ועל טיב הגרסה שבחר למסור.

9. לגבי ההודעות שנגבו על ידי החוקר קופרמן, העלה הסנגור טענה כי החוקר עשה שימוש פסול ברגשותיו של הנאשם ובכך נפגם רצונו הטוב והחופש. כן הפנה לכך שקדם לחקירה הכתובת תשאל אורך ואזהרת הנאשם נעשתה רק לאחר ארבעים דקות של תשואל.

10. החקירה של החוקר קופרמן (**ת/1**) מתועדת בחמשה דיסקים (**ת/9**). אני מסכימה עם הסנגור שטוב היה לו זההיר החוקר את הנאשם מיד בפתח התשואל והעמיד אותו על זכויותיו. עם זאת, צפיתי בבדיקות אליו הפנה הסנגור בסיכומי ובעשרות מותruk החקירה ולא מצאת כי מדובר בפגם שהשפיע על רצונו הטוב והחופש של הנאשם או שמדובר בפגם בעל משקל של ממש. ראשית מדובר בחקירה שנערכה לאחר שהנאשם כבר הוזהר בחקירה קודמת, לאחר הארצת מעצר ולאחר שכבר נפגש עם סנגור שייצג אותו. שנית, זה העיקר, צפיה בחקירה מלמדת על כך שהנאשם נכנס לחדר החקירה כושא בוכה והחוקר נוהג באונשיות, משחרר את האזקיים, מציע שתיה חמה וניר לקינוח הדמעות ולא מתחילה בתשואל בטרם הנאשם נרגע. החוקר מבahir

לנאמן שלא ימשיך בחקירה עד שלא יתרשם שמצוותו של הנאשם מאפשר זאת (מונה 20:9). במונה 17:55 שואל החוקר אם יש משהו שהנאם מבקש לשנות, לתקן או להוסיף על החקירה הקודמת, מאחר ונמצאו פערים ונתונים שאינם מתאימים לגרסה שמסר. במונה 38:50 מזהיר החוקר את הנאשם בנוסח מלא של האזהרה, הוא מפרט את החשדות נגדו, חזר על זכות השתקה, מסביר על זכות לעוז"ד ומציין את הסגנoriaה הציבורית ובמהירות שהכל נאמר לפרוטוקול. הנאשם מבין היטב את משמעות הדברים ובמונה 44:15 מшиб ש"לפרוטוקול" החליט לדבוק בגרסה שמסר ביום הראשון, למורתו שהוא מודע לכך שלא מדובר בגרסה הגיונית. צפיה בティיעוד החקירה מפרק הטענה כי החוקר ניצל את מצוות הרגשי של הנאשם וחרג בדרך כלשהי מהחקירה לגיטימית.

11. הנאשם אמן חזר ואמר שהוא בלחץ באותה חקירה ומסר את הדברים מחמת לחץ, אולם לא יכול היה לפרט מהו אותו לחץ וכייד השפיעה השicha האישית שנגעה למשמעותו על תוכן הדברים שמסר. כאשר נשאל בחקירהו הנגידית מהו הלחץ שהופעל עליו השיב שביקש להתייעץ והחוקר אמר לו אל תdagתTKBL. לא מצאתי אזכור לכך בדיסק והסגור לא הפנה לנΚודה שבה יש תיאוד לאמרה מסווג זה. התרשםתי כי התיאור "לחץ" נאמר כמנטרה ולא כדבר שיש אחריו תוכן ממשי.

12. הנאשם העלה בחקירהו הנגידית טענה נוספת לפיה לא ידע שהוא רשאי לשtopic בחקירה. טענה זו לא הועלתה על ידי ההגנה ולא בכדי. זכות השתקה מפורטת בהודעות שנגבו ביום הראשון ובהודעה המתועדת בדיסק היא נאמרת וסבירת באופן מפורט ומפורש וכפי שעולה ברורות מן השicha הנאשם מבין היטב את הדברים. יזכיר כי החוקרים לא נשאלו על כך בחקירה נגדית ואין זאת אלא שהטענה הפתיע אפילו את הסגור.

13. גובה ההודעות **ת/19-ת/20** לא נחקר בחקירה נגדית והטונות נוגעות למשקל ההודעות אף לא לקבילותן ואין דורשות התייחסות בשלב משפט הזוטא.

14. מעמדה הרם של זכות הייעוץ אינו מוטל בספק וכך גם הקפדה על ישומה על ידי החוקרים. מן הראיות שהוצעו שוכנעתי כי הזכות ניתנה לנאמן והוא הבין אותה ולא נפל פגם ברכזו הטוב והחופשי בעת שמסר את הדברים.

15. הודעות הנאשם מתקבלות וטענת הזוטא נדחתת. **המצוות תעביר ההחלטה לעין הצדדים.**

16. המשך הדיון יתקיים במועד שנקבע במעמד הצדדים ביום 18.1.22.

ניתנה היום, כ"א בטבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, בהעדך
הצדדים.